

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Raimo Antero Tenhunen 17.11.1934-27.8.2017

Vihko, Reijo

2017

Vihko , R , Ruutu , T & Mustajoki , P 2017 , ' In memoriam : Raimo Antero Tenhunen 17.11.1934-27.8.2017 ' , Suomen lääkärilehti , Vuosikerta. 72 , Nro 43 , Sivut 2469 . < <http://www.fimnet.fi/cl/laakarilehti/pdf/2017/SLL432017-2469.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/298114>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Yrjö Kerttula

2.4.1934–3.7.2017

**OLLI PENTTILÄ
KAIIJA HALTIA**

Kirjoittajat ovat Yrjö Kerttulan opiskelu- ja työtovereita

Sisätautien erikoislääkäri Yrjö Kerttula kuoli 3.7.2017 Espoossa. Ylioppilaaksi hän kirjoitti Tampereen lyseosta 1953 ja valmistui lääkäriksi 1961.

Yrjö oli 1962–63 Helsingin yliopiston fysiologian laitoksen assistenttina. Tällöin hahmottuivat ne rasva-aineenvaihdunnan teemat, joista hän 1974 julkaisi väitöskirjansa. Hän erikoistui sisätauteihin Auroran sairaalassa 1963–67 ja pätevöityi lisää HYKS:n IV sisätautien klinikassa 1967–68. Sisätautien erikoislääkärin oikeudet hän sai 1968 ja infektiosairauksien 1979. Hän palasi yli 15 vuodeksi sisätautien erikoislääkäriksi Auroraan.

Marian sairaalan sisätautien apulaisylilääkäriksi Yrjö valittiin 1986. Hänet opittiin tuntemaan harkitsevana ja osaavana, hyvänä kliinikkona ja opettajana. Maria oli tuolloin iso päivystävä sairaala, johon Yrjön infektiosairauksien osaaminen toi huomattavan lisäarvon. Hän oli hyvin oikeamielinen ja tarvittaessa tiukkakin erityisesti, jos asiaan liittyi jokin eettinen ulottuvuus. Toisaalta Yrjö oli myös hyvin huumorintajuinen ja verbaalisesti lahjakas.

Yrjö toimi vuodesta 1968 asiantuntijalääkärinä yli 20 vuoden ajan ensin Kelassa ja sitten vakuutusyhtiö Kalevassa.

Kuvataiteet kuuluivat Yrjön maailmanmenoon eläkevuosina. Syvenevä osaaminen johti neljään yksityisnäyttelyyn. Maalaamisensa ideaa Yrjö pohti näyttelyidensä teosluetteloiden saatesanoissa. Hän totesi 2003: "Mitä tulee itse maalaamiseen, ei ole todellakaan uusi asia todeta, että se on varsin yksinäistä puuhaa. Tästä syystä siinä tulee usein muistaneeksi ystäviä ja ystävyyttä yleensäkin. Mieleen tulevat ne ystävät, joita ei enää tapaa, samoin ne, joita tapaa harvoin ja tietysti ne aika harvat, joita on tilaisuus tavata useammin. Nämä mietteet luovat ehkä jonkinlaista hiljaisuutta, mikä saattaa heijastua maalaamiseen. Näiden tunnelmien vastapainona maalaaminen on jännittävää. Oleellista on, että maalaaminen tuo väriä elämään – varsinkin, jos saa värin elämään."

Yrjöllä oli vuosia työhuoneensa munkkiniemäläistalon kivijalassa, jonne monet poikkesivat katsomaan kuvia ja kuulostelevaan hänen mietteitään.

Raimo Antero Tenhunen

17.11.1934–27.8.2017

**REIJO VIHKO
TAPANI RUUTU
PERTTI MUSTAJOKI**

Kirjoittajat ovat Raimo Tenhunen kollegoita ja ystäviä

Professori, ylilääkäri Raimo Antero Tenhunen kuoli 82-vuotiaana 27.8.2017 Helsingissä haimasyöpään. Hän syntyi 17.11.1934 Kiuruvedellä ja kävi siellä koulun ja kirjoitti ylioppilaaksi, opiskeli lääketiedettä Helsingin yliopistossa ja valmistui lääketieteen lisensiaatiksi 1961. Tenhunen kiinnostui tutkimustyöstä jo opiskeluaikana. Elämäikäisen tutkimustyön kohteeksi muodostuivat hemoglobiinin synteesi ja hajoaminen sekä näihin liittyvät sairaustilat, erityisesti porfyriat. Hän väitteli lääketieteen ja kirurgian tohtoriksi 1965, ja jatkoi työtä Kalifornian yliopistossa (UCSF). Tutkimustyön jatkaminen kotimaassa johti ensimmäisen Suomessa ihmiselle kehitetyn lääkemolekyylin, hemiarginaatin kehittämiseen. Valmiste on edelleen tehokkain lääke tiettyjen porfyriamuotojen vaikeiden oireiden hoidossa.

Raimo Tenhusen käytännön työura oli kliinisen kemian erikoislääkärin tehtävät Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin laboratorioissa. Vuosikymmenet olivat laboratoriolääketieteen kasvun ja kehityksen vuosia. Hänen aloittaessaan juuri valmistuneessa Meilahden sairaalas-

sa 1960-luvulla kemiallisia laboratoriotutkimuksia oli vähän ja niiden tekeminen käsityötä.

Ensin laboratorioihin tulivat tietokoneet ja sitten virtana automatisoidut analysointorit. Kehitys eteni tietämyksessä, millä mittauksilla voitiin sairauksien diagnosointia ja hoitoa tehostaa. Eräänä viimeisimpänä kehityskulkuna on geenianalytiikan tulo sairaaloiden käyttöön. Raimo Tenhunen kuljetti alaansa työpaikallaan kansainvälisen kehityksen mukana. Tässä työssä tarvittiin kansallista ja kansainvälistä yhteistyötä. Suomeen syntyi mm. Suomen Kliinisen Kemian Erikoislääkäriyhdistys ja Labquality Oy. Alan koulutustarkoituksiin perustettiin Koulab Oy. Näissä ja muissa yhteisöissä Raimo Tenhunen toimi puheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä.

Hän toimi myös laboratoriojohtajana Mehiläinen Oy:ssä 1985–2005.

Raimo Tenhunen elämässä työ ja perhe tasapainottivat toisiaan. Lääkärivaimo Tuija, kolme lasta ja yhdeksän lastenlasta olivat erityisen tärkeitä. Mökkeily ja matkailu olivat yhteisiä harrastuksia.